

Бъдеще без страх

Отмина горещото лято. Неусетно отминаха и топлите есенни дни. Дойде времето на горещата евангелизация в ЦАСД, гр. Балчик. Четири последователни вечери през месец ноември говори пастор Агоп Тахмисян - аналитичен изследовател на Библията и библейските учения, изключителен оратор. „Бъдеще без страх“ беше светлият и обнадеждаващ наслов, под който премина нашият библейски семинар. Брат Агоп успя не само да привлече вниманието, но дори

задържа приятелите на истината и четвъртата вечер, когато рязко захладна и падна студен дъжд.

Отвън беше студено, но вътре в новия молитвен дом бдяха горещи сърца.

„Ах, какви сте оратори, певци и музиканти!“ - възкликна приятелски глас за музикалната програма.

За чудесната атмосфера на евангелизацията допринесе непринуденият и ведър тон на Стефко Стефанов, нашия нов проповедник, излъчваните видеоклипове за помощта на младежите адвентисти в гр. Цар Калоян и с. Езерче, здравните изложения на ЦАСД в страната, здравните теми и др.

Уютен завършек на всяка вечер бяха вкусните закуски и топлият чай,

поднесени от белите ръце на Веселина Стефанова, съпругата на проповедника. Оживен и приятен беше и общият съботен обяд с присъствието на всички поканени.

Любовта набра свежи цветя от градините и ги дари на оратора, певците, приятелите и др.

Любовта, нашата кристалночиста любов, бе измолила новия молитвен дом.

Нашата църква е благословена. Реалните усилия на ЦАСД в Балчик, в съюз с Божиата помощ и закрила, са увенчани с радост в очакване на предстоящия библейски курс.

*Свобода Рагушева,
Ръководител на Мисионския отдел към ЦАСД,
гр. Балчик*

Идеята за евангелизацията се е родила спонтанно. Когато аз се преместих в Балчик, на първия църковен съвет ми казаха за проекта и ме помолиха да се заема с организирането.

Преди три години, когато бях проповедник в Каварна, направихме масирана рекламна кампания: плакати по всички възлови места в целия град, голямо количество покани (поне 500, но не помня точно), обяви в двата каварненски вестника и няколкодневна реклама в местната кабелна телевизия, която се излъчваше по няколко пъти на ден. Наехме и зала в читалището. Резултатите бяха почти никакви. Всички гости на семинара (10-15 души) бяха дошли от лична покана на техни познати от църквата. Само един-единствен човек дойде, след като видял плакатите на рекламната пирамида пред читалището.

Решихме, че в Балчик няма да правим излишни разходи за неефективни методи. Отпечатахме на църковния принтер 130 черно-бели покани на цветен картон и ги раздадохме само на познати, с които сме говорили и работили.

Очаквахме между 5 и 10 външни посетители, предимно на пенсионна

възраст. Първите две вечери имаме 7-8 човека, но заедно с нашите членове църквата се напълни. Останаха само 4-5 свободни места. На третата вечер посетителите достигнаха 12. Останахме приятно изненадани, че идваха и млади хора (30-35 годишни) и то доста редовно. Въсщност като цяло посетителите бяха редовни. Не се сменяха всеки ден. А това говори, че те са хора със сериозен духовен интерес. Голяма част от тях са членове и служители в евангелски общества и дори в Православната църква.

Църква Балчик е много дейна и ентусиазирана и с голям мисионски дух. Те непрестанно работят и се молят за съгражданите си. Страхотно е усещането да работиш с такава жива църква. Тук всички са проповедници. Понеже са по-възрастни и, като се поразболеят, им е трудно да обикалят и да канят хората. Тогава се молят със сълзи на очи за сили. Сили не да печелят пари, а хора за Бога. Невероятни са!!!

Това е идеалът ми за църква - а свидетелстваща на мнозина. Не всички да са в църквата, а църквата да докосне всички. Бог да ги благослови!

Стефан Стефанов

В Дупница празнуват Ден на тийнейджъра

На 27 октомври 2007 г. църква Дупница събра своите юноши, плюс тези от Самоков и Благоевград. Поводът бе Ден на тийнейджъра, организиран от ЦАСД - Дупница и Мими Кузева.

Малкият салон бързо се напълни с гости, имаше и правостоящи. Всички бяха нетърпеливи празникът да започне. Юношите бяха отпред, до амвона.

Целият празник се водеше умело от самите тийнейджъри - те откриха с молитва, те анонсираха

програмата, също те закриха, те бяха и главни действащи лица в различните части на програмата. Въобще те бяха Номер едно!

Пастор Пламен Петров говори за различните начини на общуване и даде съвети за добро съжителстване между тийнейджърите и родителите. Пепи Кузев посъветва юношите да се обърнат към Бога, а не да чакат Той да ги достигне. Примера на девойката Мери Джоунс припомни пастор Ганко Мавродиев. Със своя героизъм и жажда за Божието Слово тя вдъхновила създаването на Библейското дружество. Като „тийнейджър“ в предпенсионна възраст

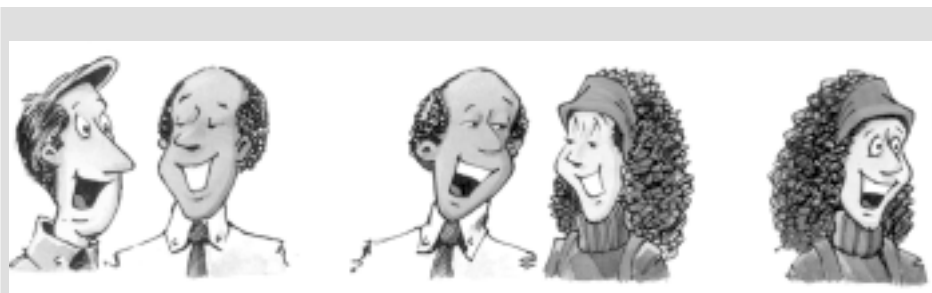
Ганко получи Харта на тийнейджъра.

Последва най-тържествената част - молитвата благословение към тийнейджърите.

Имаше весела част, кулинерен конкурс, размяна на подаръци. Вярвам, че всеки отпътува, зареден с малко повече усмивки в душата си и с вяра, че Църквата има своите млади хора и че делото на Бога ще бъде продължено от тях!

Вярвам, че това е и първият от много подобни Дни в региона, и с нетърпение очаквам останалите празници, организирани този път от църквите в Самоков, Благоевград, Перник и Кюстендил.

Диана Гошева

Смешно, нали?

Смешно - колко много изглежда 20 лева, когато ги даваш в църквата, и колко малко, когато пазаруваш.

Смешно - колко много изглежда един час в служба на Бога и колко малко, когато играеш футбол, когато си на риболов или говориш по телефона.

Смешно - колко са дълги два часа, прекарани в църквата, и колко са кратки, когато гледаш филм.

Смешно - колко се вълнуваме, когато футболният мач има продължения, и колко се оплакваме, когато проповедта продължи по-дълго от обикновено.

Смешно - какъв труд изглежда прочитането на една глава от Библията, а колко е лесно да се прочетат 200-300 страници от последния излязъл бестселър.

Смешно - как вярваме на това, което казват вестниците, а поставяме под съмнение казаното в Библията.

Смешно - как хората се надпреварват да заемат първите редове на някое представление и последните - в църквата.

Смешно - как не можем да вместим църковна инициатива в плановете си за една година напред, но на момента решаваме кога да бъде някое друго събитие.

Смешно - колко е трудно за някои да научат евангелската вест, за да я споделят с другите, а колко лесно разбират и разказват клюки.

Смешно - как не можем да измислим какво да кажем, когато се молим, а нямаме никакви трудности с това, когато говорим

с приятел.

Смешно - как веднага питаме някой непознат за пътя, когато се изгубим, и с какво нежелание търсим Божието упътване в живота си.

Смешно - как хората са толкова загрижени за това, какво мислят другите за тях, а не за това, какво за тях мисли Бог.

Смешно - как хората мислят, че могат да постигнат повече за целия си живот без Бога, отколкото за един час с Него.

Смешно - че всеки иска да отиде на небето, в случай че не се изисква да вярва, да мисли, да казва или да прави нищо.

Мъгрости от децата

„Никога не се доверявай на куче, което гледа храната ти.“ Патрик, 10 г.

„Когато баща ти е бесен и те пита: „Изглеждам ли глупаво?“, не му отговаряй.“ Майкъл, 14 г.

„Никога не казвай на майка си, че диетата ѝ не действа.“ Ник, 11 г.

„Когато майка ти е ядосана на баща ти, не ѝ давай да те подстригва.“ Ранди, 9 г.

„Не можеш да скриеш парче броколи в чаша с мляко.“ Ейми, 9 г.

„Ако искаш вашите да ти вземат хамстер, започни да ги молиш за кон.“ Наоми, 15 г.

„Маркерите не стават за червило. Лорън,“ 9 г.

„Когато получиш лоша оценка в училище, покажи я на майка си, докато говори по телефона.“ Елайша, 13 г.

„Никога не пробвай да кръщаваш котка.“ Айлин, 8 г.

НЕ УБИВАЙ!

Продължава от стр.9

„Чули сте, че е било казано на древните: „Не убивай; и който убие, ще бъде виновен пред съда.“ А пък аз ви казвам, че всеки, който се гневи на брат си без причина, ще бъде виновен пред съда; и който каже на брат си „Рака“, ще бъде виновен пред Синедриона; а който му каже: „Бунтовни безумец“, ще бъде виновен за огнения пъкъл.“ (Матей 5:21,22) Думата „рака“ означава нещо като „празноглав глупак“, „безумец“. Исус учи, че шестата заповед не се отнася само за отнемането на човешки живот, но също и за отнемането на достойнството на човека. Той говори не само за поведението ни, но и за отношението и намеренията ни. Не е достатъчно да откажа да убия някого, трябва да се справя и с гнева и омразата си. Трябва да бъда

внимателен в думите си, показвайки уважение към хората.

Високият идеал, изразен в шестата заповед, не е просто да оставим хората да живеят. За да я изпълняваме изцяло, трябва да помагаме на живота да цъфти. Дължни сме да правим всичко, за да поддържаме достойнството, което хората заслужават. Трябва да облекчаваме страданията им. Да се борим срещу предрасъдците, фанатизма, мизерията, бедността и каквото и да е друго, което пречи животът да бъде пълен.

С Христос заповедта не е просто забранено поведение. Ние трябва да обичаме враговете си, да благославяме онези, които ни кълнат, да се молим за тези, които ни гонят, да даваме на искащите и да извървим втората миля.

Шестата заповед съдържа решение да заменим гнева, омразата, насилието и отмъщението с любов. „Не убивай!“ Подчини се на закона на любовта.